

רבים להסביר לשר ביטחון עד כמה סר דורי הבטיחות של נמל-התעופה לוד גרוי עים ומסוכנים. עשו זאת טייסי אל-על; עשו זאת גורמים שונים הכואבים את כאב ההזנחה והרשלנות בנמל-התעופה ועשה זאת גם עיתון זה שפירסם דו"ח ממצה ומקיף שהכיל אזהרה על העתיד להתחולל בלוד (ראה מיטגרת).

שמעון פרס, האיש המסוגל לחתום בין-לילה על תקנות חדשות בעניני מירוצי מכוניות, כשהדבר נוגע לסיבוכים קואליצי-יוניים עם הדתיים, לא היה מספיק זריז כדי להוציא תקנות חדשות, שיסדירו את העניינים בנמל התעופה הראשי של ישראל. שמעון פרס, החרד כל כך לבטחונם של רוכבי הקטנועים והאופנועים בישראל, עד שהחליט להעלות את המיסים על כלי-רכב עממיים אלה, כדי להכריח את בעלי-הם לרכוש מכוניות, לא היה כל כך זריז כאשר היה מדובר בכעיה בוערת ודחופה יותר. כאשר מדובר בהעלאת מיסים ופגרי עה בשכבות עממיות (כנראה בהשראת סר סמתו המפורסמת „מכונית לכל פועל“), ידע למצוא פיתרון מהיר. אבל כאשר מדור בר בהוצאה כספית כדי לרכוש מיכשור חדש להגברת הבטיחות בלוד, היה לו זמן.

ועדת החקירה שימנה שמעון פרס ל-חקירת נסיבות התאונה בלוד, ודאי תמצא ניסוח הולם שידע להסיר את האחריות מ-על האשם האמיתי. והאשם במקרה זה הוא שר-התחבורה עצמו.

פרס חייב להסיק את המסקנה היחידה המתבקשת ממדליו: להודות בכשלונו ו-להתפטר מתפקיד שר-התחבורה. ללכת ה-ביתה ולפנות את התפקיד לאדם אחראי יותר, רציני יותר.

ציוד מיכני כבד מסלק את שברי שני המטוסים כתוצאה מהתאונה היה שדה-התעופה משותף במשך 9 שעות.

מנינים את המסלול

לרכו את כל סמכויות הפיקוח, כולל מי-גדל הפיקוח תחת גוף אחד, עד לביצוע זה עמדתו להעביר את כל ה-סמכויות לידי אדם אחד — מנהל הנמל. עזר וייצמן פרש מתפקידו לפני שביצע את השינויים. שר-התחבורה שבא אחריו לא הגשימם. אמר עזר וייצמן: „אילו נשא-רתי שר-התחבורה הייתי מבצע לפחות אחת משתי האפשרויות שהצעתי“.

ללכת

הביתה!

מנקודה זו מוביל הקו הישר אל האחראי העליון לתאונה שאירעה בני-מל-התעופה של לוד — שר-התחבורה שמ-עון פרס. האסון שאירע חייב לרבוץ ול-הציק על מצפוננו.

שמעון פרס אינו יכול להתחמק בחסות הטענה כי הוא חדש בתפקידו. כי מאז נכ-נס לתפקידו כשר-התחבורה, היתה פרשת סדורי הבטיחות הליקויים בנמל-התעופה של לוד, אחד הנושאים המרכזיים של פעי-לותו.

הוא נאלץ למקד פרשה זו במרכז פעילו-תו בגלל ה„כמעט תאונה“ שאירעה בשעתו למטוסה של ראש-הממשלה גולדה מאיר. אז טען כי „האשמה אינה במיכשור אלא בטייטים“. אחר-כך חזר בו, השמיע הצהרה בומבאסטית לא פחות, בה טען כי „אם יתברר שסידורי הבטיחות בנמל-התעופה לוד לקויים לא האסס לסגור את הנמל“ במשך החודש האחרון טרחו גורמים

אמרנו לך...

כל מטוס המגיע לישראל - חיי נוסעיו בסכנה!

לוד - המוות המתמיד

לנחיתה

יכולים לספור את מקומם בדיוקנות במדינות של מדינות סילון יש לענות הקטנה ביותר באחוז מוטו חשיבות על יונג. כתוצאה מהטעות ביותח המדי סיה הנקראות בשל חוסר עזרי ניהול אין לפקוד הטיסה בלוד מוטו מנויק היכן נמצא כל מטוס במרחב האווירי שלהם. הם עיוורים בהרבה מיקרים.

באלאנן נוראי

ב התנועה במרחב האווירי של לוד היא דלילה אין כל אסון בכך אולם ברוב שהנועה האווירית מת חילה להיות צמחה. אין פקחי הטיסה מ-מגלים להשתל על הנועשה בשמיים אחר כיוון להם נמצא מוטו איה ה-המטיים באוויר. הם אים יוכלים לעמוד אולם במרחק של 10 דקות טיסה בין שטוח אסון.

העולם הזה 1731, האזהרה: „המוות ממתין לנחיתה!“

וזה מה שקרה:

● המול העיזר לא שיחק הפעם לנמל-התעופה של לוד. אחרי עשרות מיקרים של „כמעט תאונה“ אירעה התאונה שהסתיימה באובדן חיי אדם. דבר זה היו צפוי מראש. האחראים לכך היו אנשי אגף התעופה האזרחית, האחראים להפעלת מיגדל פיקוח בלוד, שהיה גורם עיקרי לתאונה.

● התאונה נגרמה כתוצאה מחוסר שליטה והתמצאות של פקחי הטיסה במיגדל הפיקוח על הנועשה במסלול ההמראה. גם הפעם היו הפקחים עיוורים לגבי מה שנעשה על המסלול.

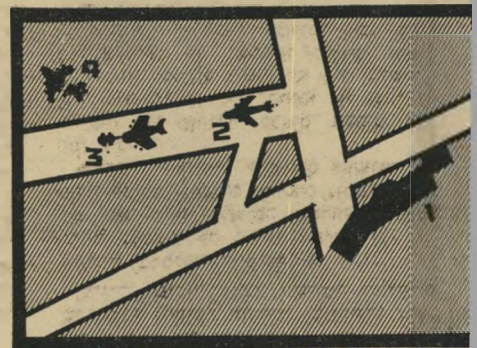
● אילו היה מסלול מקביל, ניתן היה להוניק את מטוס ה-ט.ו.איי. ממנו, אחרי שלא היה ברור מה מתרחש במסלול השני השימוש במסלול היחיד לצורך המראה והסעת מטוס גם יחד היתה גורם עיקרי לתאונה.

העולם הזה הזהיר:

● בניגוד להצהרותיו של שמעון פרס, נמל-התעופה לוד הוא אחד מנמלי התעופה המסוכנים והגרועים ביותר בעולם לנחיתה והמראה. הוא מהווה מלכות מוות פוטנציאלית. העוב-דה שעד היום טרם אירעה בו כל קסטטרופה שהסתיימה ב-אובדן חיים... היא פרי המיקרה המוצלח והמזל העיזר בלבד. כאשר תתחולל פעם קסטטרופה, ובתנאים הנתונים זוהי שאלה של זמן בלבד יהיו אלה הם (אנשי) אגף התעופה האזרחית) שיצטרכו לתת את הדין על כך.

● בנמל-התעופה של לוד לא קיים מכשיר רדאר. לפקחי הטיסה אין אמצעי טכני מהימן שבעזרתו הם יכולים לקבל תמונה על המצב. תחת זאת הם נאלצים ליצור לעצמם תמונה באמצעות דיווחי הטייטים. כתוצאה מהטעות בדיווחים אין לפקחי הטיסה בלוד מוטו מנויק היכן נמצא כל מטוס... הם עיוורים בהרבה מיקרים.

● בהעדרו של מסלול המראה מקביל (למסלול ההמראה הי-ראשי בלוד) נאלצים מטוסים העומדים להמריא להמתין לתורם לנוע אל המסלול. כתוצאה מכך נגרם ביובוז של זמן. כדי למנוע ביובוז כזה מאפשרים היום בלוד נחיתה והמראה צולבת. זהו מצב מסוכן ביותר העלול לגרום לתקלות.

כך זה קרה

שרטוט זה מבהיר כיצד אירעה ה-התנגשות בין שני המטוסים. (1) זהו בית הנחילות מעליו מתנוסס מיגדל הפיקוח. (2) מנקודה זו זינק מטוס הטי.ו.איי. אל מסלול ההמראה. (3) בנקודה זו הבחין טייס הטי.ו.איי. בסרקטור הגורר את הסטרטוס-קרזר, ניסה לטסות מהמסלול, פגע במטוס הגרר ונפגע בעצמו. (4) במקום זה לצד ה-מסלול, נעצר מטוס הטי.ו.איי. ונשרף.